

jeg altsaa trækker disse 30,000 Rbd. fra, vil der dog for Navene fra 1864—65 indtil 1871—72 have været et aarligt Overskud af Postvæsenet af 52,000 Rbd., og naar man vil sige — hvad jeg tror, man med Rette kan — at Staten egentlig ikke bør have nogen egentlig sikkal Indtægt af Postbefordringen, mener jeg, at disse 50,000 Rbd. i Gjennemsnit ville være tilstrækkelige til at møde tilfældige ekstraordinære Krav. Naar den ærede Ordfører som en Begrundelse for, at man skulde negte dette Beløb, henviser til, at man har saa betydelige Byggeforetagender under Opførelse, som afficere Balancen, og derved tillige tage Hensyn til Theatret og den botaniske Have, er det jo dog en Kjendsgjerning, at disse Foretagender ikke afficere Balancen; til Theatrets og den botaniske Haves Bygning gaar der ikke en Skilling ud af Statteydernes Lommer. Ligesom jeg altsaa hører til dem, der i Betænkningen modsatte sig dette Uendringsforslag, saaledes skal jeg ogsaa her efter Sædvane henstille til Thinget at tage disse Bemærkninger under Overveelse. — Dernæst foreslaar Udvalget med Undtagelse af 4 Medlemmer under Nr. 12 at negte Bevillingen til Nybygninger paa Halkov og Knudshoved. Jeg kan i den Henseende henholde mig til den ærede Ordførers Foredrag, idet det gav Oplysning om Forholdet, som det i Dieblittet foreligger, men jeg skal dog tillade mig at bemærke, at den ærede Finantsminister har oplyst, at han med Hensyn til de Bygninger, han agter at opføre der, vil sørge for, at de, dersom man skulde komme til en Dampfergeforbindelse mellem Halkov og Knudshoved, kunne indtræde som Led i det Bygningskomplex, som da vil blive nødvendigt. Derfor det ærede Thing skulde følge Flertallet og negte denne Konto, kunde jeg fristes til at foreslaa indskudt en Anmærkning derved, som kom til at lyde omtrent saaledes: Under Forudsætning af milde Vintre negtes dette Beløb. Forholdene der have nemlig, som bekendt for Alle, som have reist i Svæmte, været aldeles utaalelige, og jeg tør ikke være med til at lade en saadan Tilstand vedblive. — Der er under Nr. 6 til § 6 af et Flertal i Udvalget stillet et Forslag, som gaar ud paa, at Indtægten af Personbefordring skal nedsettes med 10,000 Rbd. Dersom den Omstændighed, at Staten foruden Brestbefordring og Hængebefordring tillige paatager sig, hvad der i de fleste andre Lande er en privat Sag, nemlig Befordring af Personer og Pakker, medfører, at Taxterne for Personbefordring ere for høje, vilde jeg ønske, at de maatte blive nedsatte for alle Veilængder, men at Staten skulde have nogen særdeles Anledning til paa den Maade at indkomme dem, som reise over to Mil, kan jeg ikke rigtig forstaa; jeg har derfor heller ikke kunnet være med til at stille Forslag derom. — Den Hensigt, som er gjort med Hensyn til en Lettelse af Postbefordringen, kunde jeg gjerne være enig i, saafremt jeg ikke maatte

befrygte, at det, hvad vi jo i tidligere Tider have set har været Tilfældet, skulde give Anledning til Misligheder, naar man saaledes lod det være frit at optage Passagerer med Posten paa Landeveien. Der er vistnok ikke Saa her i Salen, som ere gamle nok til at have set Postbefordringen med den gule Ballon. Jeg har i det Mindste i min Barndom mange Gange, naar jeg var kommen $\frac{1}{2}$ Mils Vej udenfor Byen, hørt den Fornøielse at se, hvorledes der oppe paa denne gule Ballon nok saa net sad en blind Passager og red. Det er af den Slags Ting, hvormed jeg mener man skal være overordentlig forsigtig, for ikke at give Anledning til, at der kan foregaa saadanne Misligheder. — Naar den ærede Ordfører sluttelig mente, at der i den Betænkningen, ledagende Opstilling efter Brutto-systemet ogsaa burde have været optaget Indtægter og Udgifter ved Instituter med særlige Fonde, kunde dette jo i og for sig være uskabeligt, ligesom den hele Opstilling er temmelig uskabelig. Det hele Brutto-system har imidlertid en slem Mangel, nemlig den, at det fuldstændigt forvirrer Begreberne om, hvad der gaar med til Statsstyrelsen. Naar man f. Ex. ser Indtægten af Næserød Fabrik opført med ca. 185,000 Rbd. Indtægten af den grønlandske Handel med 481,000 Rbd. og Indtægten af de jydsk-sjænske Sernbaner med 1,745,000 Rbd., betyder dette jo aldeles Intet, det berører aldeles ikke Statsstyrelsen. Dersom man vilde gaa frem paa denne Maade og gjøre Statsregnskabet til et Kasseregnskab, kunde vi komme til deri at opføre f. Ex. alle Ind- og Udbetalingen ved Finantshovedkassen, og man kunde jo da faae et ganske overordentlig anskueligt Billede af Statsformødenhederne. Nei, dette leder let til vrangere Forestillinger; det kan let benyttes saaledes, at man faar Folk til at tro, at Borgerne i Staten bidrage saa og saa meget til Statsformødenhederne. Allerede vort Statsregnskab, som det er nu, er i denne Henseende ikke frit for Mangler; idet man let fristes til at tro, at Borgerne i Staten bidrage circa 20—24 Millioner til Statens Formødenheder. Enhver, der med et kritisk Øie vil se paa vort Statsregnskab, vil imidlertid vide, at dette er en fuldstændig Feiltagelse, idet det allerstørste Beløb, der kan siges at medgaa gennem Borgernes Bidrag, som Resultatet af Nærets Arbejder, er et Beløb af 10—11 Millioner. Alt det Andet er vore Forfædres Bidrag. Jeg skal i denne Henseende endnu tilføie, at det ikke kan nytte, at man vil sige, at vi ikke ere Kongernes Efterkommere, thi jeg tror dog, at den ærede Ordfører vil give mig Ret i, at den Rolle, som Kongen, hans Regjering og Rigsdagen nu spille, lides den Gang af den enevældige Konge, og at Ingen om et halvt hundrede Aar vil falde paa at sige: Det var den danske Rigsdag med Fr. N. N. som Ordfører i Folkethinget, der skjenkede os den og den Foranstaltning, hvorved vi nu glæde os.